

„Hív a tábor a gólyatábor”

2009. augusztus 24-én indultunk el ez egri autóbusz pályaudvarról Tiszafüredre a Neumannos gólyatáborba. A nyár utolsó hetét töltöttük el együtt játékokkal, programokkal, szórakozással.

Az első nap délutánján megebédeltünk, délután kipakoltunk majd részt vettünk a tábormegnyitón, majd mi kieveztünk a Tiszára. Este kinn a focipályán vetélkedőn vettünk részt. A szervezők alaposan megbonyolították a dolgunkat, de sikeresen vettük az akadályokat. Az ötvenes sikeresen eljutott a sor végére, a tejszínhab eltűnt, és egy nyelvtörőt megtaláltunk. (Gordon boci-boci tarkája visszafelé, még most sem találta meg gazdáját.)

A reggeleket tornával kezdtük, aki valami kihágást, késést, vagy nem tette fel a bilétáját, külön tornára vánszorgott két ásítás között, amit Pipis Gábor „tanár úr” tartott. Aki akart úszni járt, és a többség Ata vezetésével kinn a focipályán melegített be. Itt megtanultuk, hogy Ábrahámnak bizony negyven gyereke akadt, milyen az almaszedés, az almalekvár befőzése, hogyan építkezzünk, vessük a magot, és minden élethez szükséges harci feladatot. Mert Ata és Forest megmutatta!

A délelőtt, és délután meccsekkel repült el. Szeretjük a focit, imádjuk a kulacsot és a röplabdát, akkor is a mi lányaink a legszebbek a parton, és igenis vizirögbiben mi vagyunk a császárok! I Love you gólyatábor!

Az igazgató úr beszéde érdekesnek bizonyult, még akkor is, ha mi már hallottuk. A zavarótényezők viszont nem mindig hagytak minket békén. A szúnyogok cipőn keresztül is csípnek és a tenyérnyi éjszakai lepkétől a többség fél.

A másnap esti Tábortűz felejthetetlen élménynek számít be. Az osztályok jót alkottak együtt, az éneklés pedig hozta a hangulatot. Bár ha senkinek semmi nem tetszik, a szúnyogok mindenkit imádtak. Az éjféli fekvés meghozta eredményét a reggeli tornán. Ata kicsit nehezebben bírta a gólyasereggel, akik kómásan álldogáltak a reggeli fényben.

A vízparti vetélkedőt is természetesen az Öregek nyerték, és a záró eredményei alapján is ők bizonyultak jobbnak. Azért minket sem hagytak csüggedni, kiválasztották a gólyák gólyáit, a legtisztább faházak lakóit és a versenyek legjobb eredményeit, elérőket. A gólyaeskü Karcsi jóvoltából extra hosszúra sikeredett és jóformán megtanultuk a sulis pontos adatait. Bár a helyrajzi szám és a koordináták lemaradtak.

A buszok három órákor indultak vissza Egerbe pénteki nappal. Kómás arcok a szervezők által dedikált pólókban/kal. Hátha ér majd valamikor valamit. Ki tudja? Gyorsan elrepült ez az egy hét, de szerintem nem volt olyan rossz, csak a millióm egy piros pettyecske, ahol kiszívták a vérünket. Mi is szeretünk titeket szúnyogok egy két liter szúnyogirtóval az oldalunkon.

Porogi Éva (10.T)